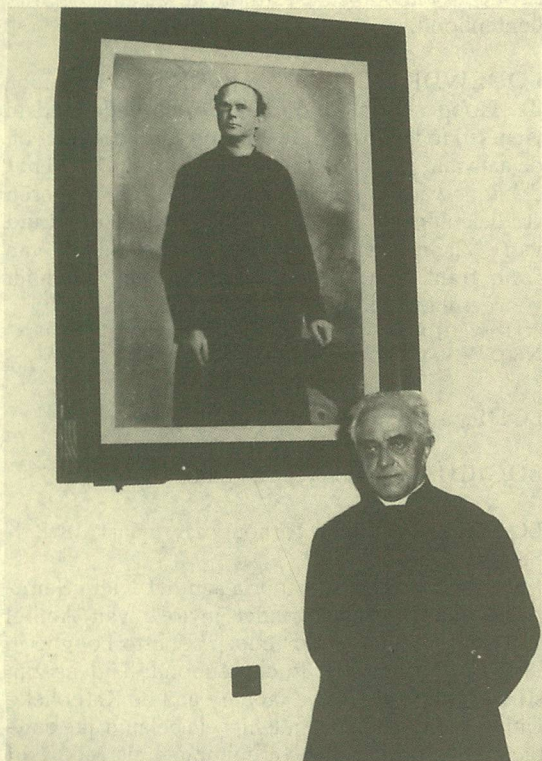

LOGGHE, Achiël (Torhout 24 maart 1878 – Brugge 2 oktober 1965).

Kwam tijdens zijn humanoria aan het **Klein Seminarie van Roeselare** onder invloed van **Achiël Lauwers**. In zijn geboortedorp stichtte Logghe in 1895 een Vlaamsche Studentenbond. Tijdens zijn studies theologie (onder andere aan de Katholieke Universiteit Leuven) legde hij vele belangrijke contacten, bijvoorbeeld in verenigingen als **Met Tijd en Vlijt** en de Sociale Studiekring van professor **Pieter-Jozef Sencie**. In 1906 promoveerde hij tot doctor in de theologie en ging in Brugge als onderpastoor werken waar hij zich samen met Lauwers

engageerde in het organiseren van een (onafhankelijk van de Gilde der ambachten opererende) West-Vlaamse christelijke arbeidersbeweging. Enkele andere initiatieven van Logghe voor het bevorderen van een autonome arbeidersbeweging waren de oprichting van een onafhankelijke mutualiteit (1912) en van een naamloze vennootschap die de bakkerij De Voorzorg omvormde tot een coöperatie (1914). Na de oorlog werd Logghe bestuurder van sociale werken in het bisdom (1919); hij stichtte in 1920 een Provinciaal Christelijk Vakverbond, dat in West-Vlaanderen echter nooit een centralisatie door kon voeren. Ook binnen het weekblad *De Volksmacht* speelde hij als redactielid een zeer belangrijke rol (na 1922) en kon hij zijn Vlaamsgezinde overtuiging uiten. Hij trachtte steeds een symbiose tot stand te brengen tussen zijn flamingantisch en zijn sociaal engagement. In 1921 verdedigde hij bij bisschop **Gustave Waffelaert** **Arthur Mulier**, die uit de Bestendige Deputatie van de provincie was gezet vanwege zijn activistische activiteiten als student aan de von Bissing Universiteit (activisme). Na de bisschoppelijke veroordeling van het Vlaams-nationalisme en de gelijkaardige vastenbrief van de West-Vlaamse bisschop (1927), bleef Logghe steeds een belangrijke bemiddelende

Achiel Logghe poseert voor een schilderij van Achiel Lauwers. Als sociaalvoelend geestelijke nam hij steeds een verzoenende houding aan en probeerde hij om de katholieke arbeidersbeweging, het Vlaams-nationalisme en de Kerk te laten samenwerken. (KADOC)

en verzoenende rol spelen bij de semi-geheime toenaderingspogingen tussen de katholieke West-Vlaamse arbeidersbeweging en het Vlaams-nationalisme. Deze verzoening werd echter pas na 1936, toen de katholieken hun meerderheid in de provincieraad verloren, mede door Logghe gerealiseerd. Ook bij de onderhandelingen tussen het onafhankelijke West-Vlaamse **Algemeen Christelijk Werk(nem)ersverbond** (ACW) en de centraliserende **Katholieke Actie** was hij nauw betrokken. Tijdens de Tweede Wereldoorlog trachtte Logghe de Katholieke Arbeidersbonden te organiseren, maar kwam in conflict met de **Unie van Hand- en Geestesarbeiders**. Na de oorlog bleef hij zich inzetten voor de verdere uitbouw van het West-Vlaamse ACW.

LITERATUUR: A. Osaer, 'Kanunnik Achiël Logghe en de arbeidersbeweging in West-Vlaanderen', in E. Gerard (red.), *De kracht van een overtuiging. 60 jaar a.c.w. 1921-1981*, 1981, p. 115-145.

NICO WOUTERS